

erkjendes, at dertil ikke kræves kunstnerisk Virksomhed af samme Beskaffenhed som ved Malerier, Tegninger o. s. v., kan det dog ikke nægtes, at der ogsaa ved dem kan være udviist en Kunstfærdighed og være anvendt Beføstninger, som give et billigt Krav paa Bestyttelse imod Eftergjørelse. Hvor den fotografiske Fremstilling gjengiver et originalt Kunstværk, til hvis Mangfoldiggjørelse Nogen har Eneret, falder det ind under de almindelige Regler i Udkastets § 2; originale Fotografier eller fotografiske Fremstillinger af Kunstværker, med Hensyn til hvilke Ingen har Eneret, henhøre derimod ikke under den første Deel af den foreslaaede nye Paragraf, men bør efter Mindretallets Formening dog ogsaa stilles mod Eftergjørelse, om end for en kortere Tid end de der omtalte kunstneriske Gjengivelser. Mindretallet foreslaaer derfor at føie til den nye Paragraf følgende Tillæg: „Den, som har frembragt et originalt Fotografi eller en fotografisk Gjengivelse af et Kunstværk, til hvis Mangfoldiggjørelse Ingen har Eneret, kan forbeholde sig Eneret paa sit Fotografi for et Tidsrum af 10 Aar, naar han gjør Anmeldelse derom paa det Sted og under de Former, som Indenrigsministeren nærmere bestemmer.“

Udvalgets Fleertal (M. Hansen, Klein, C. Niemsta d) har derimod ikke kunnet slutte sig til dette Forslag, navnlig af den Grund, at man ikke fandt en saadan Bestemmelse at være paa sin Plads i nærværende Lovudkast, der kun omhandler Kunstarbejders Bestyttelse mod Eftergjørelse.

De Undtagelser, som § 5 (i det af Landsthinget vedtagne Udkast) gjør fra de foregaaende Paragrafers Forbud mod Eftergjørelse, har Udvalget i det væsentlige fundet at kunne tiltræde og skal derfor ligesaa lidt ved dette Punkt som ved de andre, hvor man tiltræder det foreliggende Udkast, indblade sig paa nogen udførlig Begrundelse. Dog maa et Mindretal (Eschering) erklære sig imod den under c gjorte Undtagelse, der efter Mindretallets Formening vil medføre en altfor væsentlig Forringelse af den i de foregaaende Paragrafer tilfagte Bestyttelse og vilde kunne føie til Omgaaelser, hvorved denne blev illusorisk. Paa den anden

Side have nogle af Udvalgets Medlemmer formænt, at den under a. gjorte Undtagelse burde udstrækkes til Kunstarbejder, der findes i offentlige Samlinger, men disse Medlemmer have dog ikke villet stille noget Forslag derom, idet de gaae ud fra, at Staten ved fremtidige Indkjøb af Kunstgjenstande til sine Samlinger saavidt muligt tillige vil sørge for at affjøre Bedkommende Eneretten til Mangfoldiggjørelse, saa at der bliver aabnet Udgang for Alle til at tage Afbildninger deraf, benytte dem til Mønstre o. s. v., et Ønske, som iøvrigt ogsaa Udvalgets andre Medlemmer dele.

Udvalget skal derefter gaae over til at gjøre nogle mere specielle Bemærkninger ved de enkelte Paragrafer.

ad § 2.

Foruden at deels, hvis Udvalgets Forslag om at lade § 1 udgaae bifaldes, sidste Punktum af denne Paragrafs første Stykke vil bortfalde, deels Paragrafens sidste Stykke er foreslaaet at skulle udgaae, har man ved denne Paragraf ingen anden Erindring, end at Tanken formeentlig udtrykkes paa en mere korrekt Maade ved at affatte Paragrafens Begyndelse saaledes, at Eneretten gives med Hensyn til „originale Kunstarbejder“ istedetfor med Hensyn til en „Kunstners originale Arbejder“.

ad § 3.

Den Forandring, der nedenfor er foreslaaet i denne Paragrafs Affattelse, sigter blot til — foruden, som bemærket, at forlænge Bestyttelsen — at undgaae det mindre tydelige Ord Arkitekt.

ad § 5.

ad a. Hvis Udvalgets Forslag om at udstøde § 1 vedtages, vil denne, som de andre Undtagelser i nærværende Paragraf, kun faae Betydning som saadan, forsaavidt de deri omhandlede Handlinger indeholde Mangfoldiggjørelser. Selv affæet herfra, vilde Udvalget imidlertid foreslaae at lade Begrænsningen: „ved mekaniske Midlers Anvendelse“ bortfalde, da det synes mindre rimeligt at forbyde en Gjengivelse, der forudsætter en kunstnerisk Virk-